

et Tal af godt og vel 40 000. Hvis man tager alle disse Forhold med i Betragtning, vil man forstaa, at saa er Aarsindtægterne meget ringere. Det Fag, jeg tilhører, staar opført med en forholdsvis stor Løn, men Statistikken omfatter for Københavns Vedkommende kun 196 Arbejdere, medens der her i dette Fag findes i alt 1 200 Arbejdere; for Provinsens Vedkommende omfatter Statistikken 105 Arbejdere, medens der beskæftiges over 900. Enhver vil let kunne forstaa, at de Tal, som fremkommer som Følge af en saadan Beregning, er i allerhøjeste Grad uretfærdige, og derfor vil jeg henstille til ærede Medlemmer endelig ikke at tro, at vi nu er af med det, vi tidligere betegnede som Underklassen, desværre har vi den endnu i allerhøjeste Grad i vor Midte. Hyordan Forholdene i Virkeligheden er, er det vel vanskeligt at skaffe noget bestemt Udtryk for. Københavns Kommune har et ret udførligt Regnskab, hvori vi specialiserer Borgernes Indtægter, og hvoraf man kan se, hvor mange Borgere der betaler Skat, og hvor meget de betaler Skat af. Nu har jeg ikke her de sidste Tal, og jeg skal villigt indrømme, at Aaret 1919 har været et Aar, hvor der har været givet betydelige Tillæg til Lønnen, men for Aaret 1918 er Forholdene helt anderledes, end man har faaet Indtryk af under denne Debat. I 1918 var der 164 855 Medborgere, som betalte Skat til Københavns Kommune. Deraf havde 102 181 en Indtægt fra 800 til 2 000 Kr. om Aaret. Nu vil man maaske sige: Disse Tal kan ikke være rigtige; disse Mennesker maa ikke betale Skat af hele den Indtægt, de har. Deroverfor vil jeg gøre opmærksom paa, at er der noget Skattevæsen, der anvender Loven fuldt ud, er det sikkert Københavns Skattedirektorat. Man anvender den saa fuldt ud, som man paa nogen Maade kan. Enhver Arbejdsgiver maa opgive, hvor længe han har beskæftiget en Arbejder, og selv om den paa-gældende har arbejdet forskellige Steder, har man alligevel, naar Aaret er sluttet, en Oversigt over, hvad hans Indtægt har været.

Ser vi derefter paa, hvorledes de Borgere er stillede, hvis Indtægter ligger over 2 000 Kr., ser vi, at der er et meget stort Antal med Indtægter fra 2 000 Kr. til 5 000 Kr. De virkelig store Indtægter har imidlertid været meget stærkt stigende. Jeg vil nu ikke i vor Tid kalde f. Eks. 20 000 Kr. eller 40 000 Kr. for en stor Indtægt; men paa disse Ind-

tægter er der dog en Stigning paa 100 pCt. Har vi ikke før her i Byen kendt meget til at have Folk med Millionindtægter iblandt os, har vi i de senere Aar haft ikke saa faa. Vi havde i 1914, altsaa før Krigen, kun 81, hvis Indtægt var paa 100 000 Kr. eller lidt derover. Vi havde i 1918 492 med en Indtægt af over 100 000 Kr., 14 havde 1 Million og derover, og een havde 3 185 800 Kr. Ærede Medlemmer vil vel nok være enige med mig i, at den sidstnævnte Mand vistnok maa have arbejdet baade Nat og Dag, baade Hellig og Søgn; hans Arbejde har, som den ærede sidste Taler sagde, sikkert været meget fortjenstfuldt og meget værdifuldt. Imidlertid er Forholdet vel nok det, at man i det store og hele ikke kan sige, at Befolkningens Stilling i økonomisk Henseende har forandret sig væsentlig. Det foreliggende Lovforslag vedrører en Række af de Mennesker, som jeg her har omtalt.

Jeg vil henstille til det høje Ting at tage Hensyn til, at der i vort sydlige Naboland lever en Befolkning paa ca. 66 Millioner, og i det nævrende Tysk-Østrig 6 Millioner. Disse Lande producerer i Øjeblikket Varer i alle mulige Brancher, og det er jo kun naturligt, at de søger at arbejde sig op igen efter de Ulykkesaar, de har gennemgaaet; men det er givet, at en Spekulant her i Landet vil have Fordel af at importere disse Varer med den Valutakurs, vi nu har. Hvis f. Eks. en tysk Arbejder faar 2 Mark i Timen for sin Arbejdskraft, vil man her i Byen kunne købe den for saadant noget som 20 Øre i Timen, og dette paavirker selvfølgelig ikke alene Prisen for de færdige Varer, der udføres, men ogsaa Prisen paa Raastofferne, og det er ganske naturligt. Saa længe Valutakursen er saa lav, som den er, er det givet, at de Lande, som har andre Produktionsforhold, maa tage Hensyn dertil.

Jeg har ikke opfattet det foreliggende Lovforslag saaledes, at det gaar ud paa et Forbud mod Indførsel af de Varer, som vi selv anser det for naturligt at faa indført. Der er jo under denne Forhandling talt bl. a. om Automobiles, og man har betegnet disse som Luksusvarer. Jeg er slet ikke enig med de ærede Medlemmer, som har udtalt sig saaledes. Automobiles kan være Nyttevogne, og vi anvender dem her i Landet i stor Udstrækning til Nytteførsel. Der er dog visse Dele af Automobiles, som vi for Tiden ikke selv er i Stand til at fabrikere. Den amerikanske Millionær Ford har for nylig anlagt en Virksomhed her, som foregaar paa den